[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.] tage nogle fra de store Landmænd, vil der blive mindre Beskæftigelse. Jeg føler mig overbevist om, at denne Opfattelse er helt forkert, for det vilde jo sige, at jo mere man samlede alle Indtægter og Formuer paa enkelte Hænder, desto større skulde Beskæftigelsen blive. Jeg tror, det er det modsatte, der er rigtigt: jo bedre Fordeling af Indtægterne over hele Befolkningen, ogsaa inden for Landbruget, desto større Beskæftigelse bliver der.

Det forbavsede mig, at det ærede Medlem kunde slutte med en Udtalelse om, at der burde tilstræbes mere ligelige Vilkaar for Landbruget. Det er netop det, Lovforslagene her tilsigter, og Resultatet af Forholdene, som de har udviklet sig i de senere Aar, til Gunst for de større, til Ugunst for de mindre, gør denne mere ligelige Fordeling paakrævet. Men det, som det ærede Medlem ønsker, vil føre i den modsatte Retning: at der fortsat bliver større Fordel for det større Landbrug og ringere Forrentningsmuligheder for det mindre.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Oluf Johansen) har jeg allerede henvist til de Bemærkninger, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) fremsatte. Jeg synes ikke, der er nogen Grund til her at komme ind paa Enkeltheder; jeg skal kun svare paa et direkte Spørgsmaal og i øvrigt henvise det ærede Medlem til hans Organisation og til Svinereguleringsudvalget, naar der er Enkeltheder, han ønsker at faa oplyst. Dette, om hele Svinereguleringen begunstiger de velstillede Landmænd, er et Spørgsmaal, der har været drøftet mange, mange Gange inden for Svinereguleringen, og det er klart, at man meget vel kan have Medfølelse med de daarligt stillede Landmænd og ønske, at Svinekortfordelingen kunde komme dem mere til Gavn. Men det vil vist være umuligt at gennemføre en saadan Ordning, uden at man samtidig kom til at begunstige de Landmænd, som af andre Grunde ikke ønsker at deltage i Svineproduktionen, og det er en Udvikling, som kan være saa farlig, at man ikke har turdet gaa til Ændringer af den Art til Fordel for de daarligt stillede. Vi skulde dog nødig komme i den Situation, at Landmænd i Tusindtal modtog Kort og saa ganske rolig solgte dem, selv om de godt selv kunde opdrætte Svin; de vilde i saa Fald tage en Fortjeneste uden at tage nogen som helst Del i den nødvendige Produktion. Man skal huske paa, at vi ikke alene har en begrænset Produktion, men at vi ogsaa maa kunne regne med, at Producenterne leverer det fornødne Antal Svin baade til Eksport og til Hjemmemarkedet. Det ærede Medlem ved sikkert, at jeg for mit Vedkommende hele Tiden har været opmærksom paa dette vanskelige Forhold, men som sagt, der er fra anden Side anført de Grunde, som jeg her har nævnt, og de kan ingenlunde afvises.

Jensen-Aale: Jeg giver det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Oluf Johansen) Ret i, at Sagen her i Virkeligheden nærmest foreligger som en Ekspeditionssag. Derfor fremførte jeg ikke i mit første Indlæg noget, der kunde give Anledning til yderligere Debat om Sagen, og jeg skal heller ikke nu, anden Gang jeg har Ordet, give Anledning til en Forlængelse af Debatten, men jeg vil gerne notere nogle enkelte Fakta.

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) sagde, at Landbruget havde gjort sin Pligt og opfyldt sin Kvota til England. Ja, det er for hele Landbruget en meget kær Pligt. Dersom Pligterne aldrig skulde blive sværere at opfylde end i dette Tilfælde, synes jeg, man kunde tage dem med stor Sindsro. Det er bare Fordelingen af Kortene, der er noget i Vejen med, saavel fra det ærede Medlems som fra andre ærede Medlemmers Synspunkt. Den ene har jo lidt vanskeligt ved at forstaa, at den anden Part ogsaa skal leve. Hidtil har det store Landbrugs Indehavere efter alles Mening haft det bedst af alle Landbrugere. Nu siger man undertiden, hvad jeg hørte forleden, at det staar forfærdelig sløjt til med de store Landbrugs Indehavere, de er ligefrem ved at dø af Sult. Saa galt er det nu ikke, men man er tilbøjelig til at føle sig saa voldsomt forfordelt, efter min Mening dog ikke med Rette.

Den korte Konklusion af den Tale, som det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) holdt, var denne: Vi Konservative har for flere Aar tilbage — jeg tror endogsaa, det ærede Medlem sagde for mange Aar tilbage — krævet en Bundpris for Korn. Det gør de stadig, og de vil have Bundprisen sat højere end her foreslaaet, samtidig med at de ønsker at beholde den Chance, som ligger i en højere Verdenspris. Man vil have en høj Bundpris, men man taler slet ikke om, at man, hvis Prisen bliver urimelig høj, vil være med til at formindske den.

Saa har jeg lige et Par Bemærkninger til det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Krarup), som gik ind paa min spøgende Bemærkning om, at Grisene skulde have